

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการวัดประเมินผลการเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี
2. เพื่อศึกษาปัญหาการวัดประเมินผลการเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของครูที่แตกต่างกันด้านคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จ ประสบการณ์สอน และชั้นที่สอนประจำ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลตามสภาพจริงในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอนาทวี รวมทั้งเป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลตามสภาพจริงแก่ผู้เรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่คุณวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่แตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาสาขาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สอน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนที่สอนชั้นที่สอนประจำแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 191 คน จากประชากรทั้งหมด 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ วุฒิต่างการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การสอน และชั้นที่สอนประจำ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการวัดและประเมินผลการเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของครูในโรงเรียนที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตราการวัดของไลเคิร์ต (Likert) จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการวัดและประเมินผลการเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของครูในโรงเรียน ที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตราการวัดของไลเคิร์ต (Likert) จำนวน 29 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด เนื้อหาจาก เอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัย กรอบแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่เกี่ยวกันนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ในด้านที่สำคัญคือการปฏิรูปกระบวนการ

การเรียนการสอนโดยเฉพาะ การประเมินตามสภาพจริง นำแบบสอบถามที่สำเร็จแล้วนำเสนอ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและขอคำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุง นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนสามท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ความถูกต้อง เหมาะสมเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try – Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ซึ่งเป็นเป้าหมายในการบังคับบัญชาของกลุ่มตัวอย่าง โดยการส่งทางไปรษณีย์โดยตรง จำนวน 191 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมา 191 ชุด มีความสมบูรณ์ 191 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW (Statistical Package for the Social Science/For Window) Version 10 ซึ่งหาค่าสถิติดังนี้
  - 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง และการบรรยาย
  - 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปและปัญหาการวัดประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของครู โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อเพื่อต้องการทราบระดับสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผล
  - 1.3 การทดสอบค่า (t- test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นสภาพทั่วไปและปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา และชั้นที่สอนประจำ
  - 1.4 การทดสอบค่า (F- test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นสภาพทั่วไปและปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ตามคุณวุฒิการศึกษา และประสบการณ์สอน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี คุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เพียงร้อยละ 39.8 เท่านั้น นอกนั้นเป็นสาขาอื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์สอนส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ 20 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ มีประสบการณ์สอนส่วนใหญ่ 11 – 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่สอนประจำชั้นส่วนใหญ่ สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 5 หรือ 6 คิดเป็นร้อยละ 59.2

2. ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอหนองบัว มีสภาพทั่วไปในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามด้านต่าง ๆ พบว่า สภาพทั่วไปด้านความรู้และประสบการณ์ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และสภาพทั่วไปในการใช้วิธีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง และมีความเห็นว่าประโยชน์ความสำคัญด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก

3. ปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงไป 5 อันดับ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง การให้การสนับสนุนโดยผู้บริหาร การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ/อุปกรณ์ การจัดวางแผนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และการนิเทศการวัดและประเมินผล โดยฝ่ายวิชาการ โดยภาพรวมสภาพปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง

4. ความคิดเห็นของครูต่อสภาพทั่วไปการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในภาพรวม จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงทดสอบต่อเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงสูงกว่าครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย

5. ความคิดเห็นของครูต่อสภาพทั่วไปการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงระหว่างครูที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และสาขาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นของครูต่อสภาพทั่วไปการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในภาพรวมระหว่างครูที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 10 ปี 11 - 20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

7. ความคิดเห็นของครูต่อสภาพทั่วไปการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในภาพรวมระหว่างครูที่ชั้นที่สอนประจำทั้งชั้นประถมศึกษา 1 และ 4 และชั้นประถมศึกษา 2, 3, 5 และ 6 มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

8. ความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในภาพรวม จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงทดสอบต่อเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อปัญหาของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงสูงกว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดต่อปัญหา ของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงสูงกว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีด้วย

9. ความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงระหว่างครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาการประถมศึกษา และสาขาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

10. ความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงระหว่างครูที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 10 ปี 11 – 20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

11. ความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในภาพรวมระหว่างครูที่ชั้นที่สอนประจำทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 5 หรือ 6 มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมุติฐาน ดังนี้

1. สภาพทั่วไปในการวัดและประเมินตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในส่วนการประเมินผลตามสภาพจริง จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์สอน และชั้นที่สอนประจำ จากสมมุติฐานที่ว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปด้านการวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้และประสบการณ์การวัดและประเมินผล ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ความสำคัญ และวิธีการใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต่างกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า เฉพาะคุณวุฒิการศึกษาเท่านั้นที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียงด้านวิธีการใช้การวัดและประเมินผล และสภาพรวมของสภาพทั่วไปในการวัดและประเมินผล โดยพบว่า ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นด้านวิธีการใช้ และสภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีวิธีการใช้ที่ต่างกันเห็นได้ชัดเจนว่า ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปในการใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพ

จริงได้สูงกว่าครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะได้รับประสบการณ์ และการศึกษา เทคนิควิธีการนำมาใช้ได้ทันสมัย กว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รวมทั้งการรู้จักพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากกว่าก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยของผู้วิจัยหลาย ๆ ท่าน ที่ใช้ตัวแปรคุณวุฒิการศึกษา พอสรุปได้เช่น ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทักษะต่าง ๆ มีปัญหา มีการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ทั้งความต้องการในการพัฒนาตนเอง แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไปมีทักษะต่าง ๆ มีปัญหา มีการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ทั้งความต้องการในการพัฒนาตนเอง มากกว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี (เฟื่องฟ้า กัลยาศิริ 2540 หทัย พฤษวานิช 2531 วนิดา การขยัน 2540 สมเพียร เทียนทอง 2542 สุเทพ สันติวรานนท์ 2533)

สำหรับสภาพทั่วไปในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์สอน และชั้นที่สอนประจำ ในส่วนที่ไม่แตกต่างกันคือ ด้านความรู้และประสบการณ์การวัดประเมินผล และความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์/ความสำคัญ ด้านการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับความเห็นงานวิจัยของ ฐิติพันธ์ ศรีโสภณ (2545) เรื่อง บทบาทในการปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตคลองสามวา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครที่พบว่า ผู้บริหารและครูที่ทำหน้าที่สายบริหาร มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารด้านการปฏิรูปหลักสูตร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยโรงเรียนจัดให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และการจัดแฟ้มสะสมงาน และยังสอดคล้องกับ วนิดา กิตติโชควัฒนา (2537) วิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูอาจารย์ โรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ งานการเรียนการสอน งานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และงานวัดและการประเมินผลทั้งยังสอดคล้องกับ อมรา จิตต์กุศล (2545) วิจัยเรื่อง การนำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ไปใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนของครู ในโรงเรียนเขตดุสิต สังกัดกรุงเทพมหานครที่พบว่า สภาพทั่วไปการนำแฟ้มพัฒนางาน (Portfolio) เพื่อนำมาใช้ประโยชน์สูงสุดในการนำผลการเรียนจากแฟ้มพัฒนางานไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก

1.1 ครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวีได้ศึกษาและรับทราบถึงพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 ที่ว่า ให้สถานศึกษาจัดประเมินผู้เรียน โดยพิจารณา ด้านพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนร่วมกับกิจกรรม และการ

ทดลองควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ศูนย์ศึกษาการพัฒนาครู คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา (2542 : 16)

1.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านการเรียนรู้ และการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนรู้ และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปกับกิจกรรมการเรียน โดยประเมินตามความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการหรือแฟ้มสะสมงาน กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 24)

1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ใช้ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง โดยปรับมาเป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังที่ จิราภรณ์ ศิริทวี (2542 : 34) ได้ให้ความความว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนโดยรู้จักวิธีการทำโครงการเล็ก ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และผลผลิตที่มีคุณภาพ ระเบียบวิธีดำเนินการเป็นระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จุดประสงค์หลักการสอนแบบโครงงาน ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกต รู้จักตั้งคำถาม แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการรู้ และสุวิทย์ มูลคำ (2542 : 23) ได้กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินที่กระทำไปพร้อม ๆ กับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถกระทำได้ตลอดเวลา กับทุกสถานการณ์

1.4 เทคนิควิธีสอน ครูที่ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ จะต้องมียุทธศาสตร์การสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด ให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เมื่อมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย วิธีการประเมินผล ในการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี เห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 เอง ควรให้การส่งเสริม ให้ครูในสังกัดได้รับการพัฒนาเติมเต็มความรู้ และทักษะ ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้ครูได้เป็นครูผู้ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ พิมพ์พันธ์ เฉชะอุบต์ (2542 : 41) ที่ได้กล่าวว่า การใช้เทคนิควิธีการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนจัดการเรียนโดยให้ผู้เรียน สร้างความรู้เอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนจริงลงมือปฏิบัติ ทั้งผู้สอนมีการวัดและประเมินผล ทั้งทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระ ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง

ครูที่สำเร็จการศึกษาต่างกันครู โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี ที่สำเร็จการศึกษา สาขาที่ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับต่อการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วน การประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอ นาทวี ที่สำเร็จการศึกษาทั้งสาขาการประถมศึกษา และสาขาวิชาอื่น ๆ ให้ความสำคัญทั้งมีความรู้/ และประสบการณ์ เห็นประโยชน์ และวิธีการที่นำไปใช้ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อนำไปสู่ครูผู้ปฏิรูปการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2540) วิจัยเรื่องปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิชาเอกต่างกัน ด้านการวัด และประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยครูผู้สอนที่จบวิชาเอกภาษาไทย มี ปัญหามากกว่าวิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาเอกอื่น ๆ

ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี ที่มีประสบการณ์สอน (น้อยกว่า 10 ปี 11-20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป) ที่ต่างกันมีความเห็นต่อการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา วรรณเวช (2538) วิจัย เรื่อง การศึกษาคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ตามทัศนะของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลาที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการ ดำรงตำแหน่งต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และนันทพร ลิมวงส์ (2536) วิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานบริหารงานการเรียนการสอนของ ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 4 พบว่า ครูที่ประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนะการปฏิบัติงานบริหารการเรียนการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับ วนิดา การขັນ (2540) วิจัยเรื่อง วิจัย เรื่องการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพังงา พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและ ประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เฟื่องฟ้า กัลยาศิริ (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่พบว่า ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์ แตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการ เรียนการสอนต่างกัน โดยครูก่อนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มากกว่าครูที่มี ประสบการณ์การเรียนการสอนต่ำกว่า 5 ปี และวนิดา กิตติโชควัฒนา (2537) วิจัยเรื่อง ความ

ต้องการในการพัฒนาตนเองวิชาการของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส พบว่า ระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความต้องการพัฒนาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และเบญจพร คงอินทร์ (2546) วิจัยเรื่อง ศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี ที่สอนชั้นที่สอนประจำต่างกัน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 5, และ 6) มีความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกันที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านการเรียนรู้ และการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนรู้ และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปกับกิจกรรมการเรียน โดยประเมินตามความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการ หรือแฟ้มสะสมงาน (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 24) ครูที่ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้จะต้องมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด ให้คิดเป็นแก้ปัญหาเป็น เมื่อมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย วิธีการประเมินผล ในการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ใช้ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง โดยปรับมาเป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังที่ จิราภรณ์ ศิริทวี (2542 : 34) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนโดยรู้จักวิธีการทำโครงการเล็ก ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และผลผลิตที่มีคุณภาพ ระเบียบวิธีดำเนินการเป็นระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จุดประสงค์หลักการสอนแบบโครงงาน ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกต รู้จักตั้งคำถาม แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการรู้ และสุวิทย์ มูลคำ (2543 : 23) ได้กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การประเมินตามสภาพจริง เป็นการวัด และประเมินกระบวนการทำงานในสมองหรือการคิดและจิตใจผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมา ตามสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ

2. ปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริง จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์สอน และชั้นที่สอนประจำ จากสมมุติฐานที่ว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์สอน

และชั้นที่สอนประจำ จะมีปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต่างกันที่แตกต่างกัน พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันเท่ากันที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า เฉพาะคุณวุฒิการศึกษาเท่านั้นที่เป็นไปตามสมมุติฐานเพียงด้านวิธีการใช้การวัดและประเมินผล และสภาพรวมของปัญหาในการวัดและประเมินผล โดยพบว่า ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นปัญหาการวัดและประเมินผล และสภาพรวมปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก

ครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีวิธีการใช้ที่ต่างกัน เห็นได้ชัดเจน ว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีปัญหานำวิธีการใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต่างกับครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะได้รับประสบการณ์ และการศึกษาเทคนิควิธีการนำมาใช้ได้ทันสมัย กว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รวมทั้งการรู้จักพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากกว่าก็ได้ ในส่วนของครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ไม่พบความแตกต่างในปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง อาจเป็นเพราะประสบการณ์ และมีการรู้จักเลือกใช้เทคนิควิธีการมาใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ เฟื่องฟ้า กัลยาศิริ (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครู โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่พบว่า ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนมากกว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และวนิดา การขยัน (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา พบว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมเพียร เทียนทอง (2542) วิจัยเรื่อง ศึกษาความต้องการพัฒนาบุคลากรของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา พบว่า ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบด้านแพร่ข่าวสารทางวิชาการแตกต่างกัน ด้านอบรมสัมมนา ด้านส่งเสริมการเรียนต่อต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาบุคลากรมากกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสุเทพ สันติวรานนท์ (2533) วิจัยเรื่อง ปัญหาการสร้างแบบทดสอบของครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จบปริญญาตรีมีปัญหาการสร้างแบบทดสอบโดยภาพรวม ด้านการประเมินเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนวิธีการ โดยภาพรวมมากกว่าผู้ที่จบปริญญาโท

แต่ไม่สอดคล้องกับ สุรวุฒิ หงส์ทอง (2539) วิจัยเรื่อง ความต้องการและสภาพที่ได้รับ การตอบสนองการนิเทศงานวิชาการของครูโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่พบว่า ครูโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ของสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความต้องการนิเทศงานวิชาการ กือ ด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มาก วนิตา กิตติโชควัฒนา (2537) วิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับความต้องการ ในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ งานการเรียนการสอน งานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้ และงานวัดและการประเมินผล วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2540) วิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ด้านการวัดผลและการประเมินผล โดยภาพรวมมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และวิชิต บุญเลิศ (<http://ednet.kku.ac.th> 2548) วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถม ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีที่พบว่า งานวัดและประเมินผลมีปัญหา ระดับน้อย เรียงลำดับคือ ไม่มีการเก็บข้อมูล การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามกำหนด ไม่ ส่งเสริมให้ครูนำการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน เครื่องมือการวัดผลไม่มีคุณภาพ การจัดทำเอกสารการวัดและประเมินผลไม่ครบถ้วน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน ไม่ชัดเจน การวัดผลประเมินผลไม่เป็นไปตามระเบียบ และไม่เป็นปัจจุบัน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ครูได้รับการพัฒนาตนเองในด้านการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการ ศึกษา มาบ้างแล้ว แต่อาจยังไม่เพียงพอ ยังคงต้องการรับการพัฒนาตนเองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับ วนิตา กิตติโชควัฒนา (2537) วิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับความ ต้องการในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูอาจารย์ โรงเรียนประถมศึกษา ในภาพ รวมอยู่ใน ระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ งานการเรียนการสอน งานด้าน หลักสูตร การ นำหลักสูตรไปใช้ และงานวัดและการประเมินผล และสุรวุฒิ หงส์ทอง (2539) วิจัยเรื่อง ความ ต้องการและสภาพที่ได้รับ การตอบสนองการนิเทศงานวิชาการของครูโรงเรียนโครงการขยาย โอกาสทางการศึกษาของ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่พบว่า ครู

โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความต้องการนิเทศงานวิชาการ คือ ด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับ หทัย พฤษวานิช (2531) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะต่อปัญหาด้านการบริหารบุคลากรแตกต่างกัน วนิดา การขยัน (2540) วิจัยเรื่องเรื่องการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพียงฟ้า กัลยาศิริ (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่พบว่า ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน มากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เดชา พูลวงศ์ (2542) วิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี พบว่า ปัญหาการวิจัยชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี กับสูงกว่าปริญญาตรี โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมเจตน์ ไชยเมือง (2548) วิจัยเรื่อง ศึกษางานด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มี วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมากกว่าปริญญาตรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ โกศิศ แก่นอิน (2531) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า ระดับปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน และบุญสิทธิ์ สหสร้างสี (2529) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและการบริหารงานของศึกษานิเทศก์อำเภอในภาคใต้ พบว่า ศึกษานิเทศก์อำเภอ ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัญหาในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์สอน และชั้นที่สอนประจำในส่วนที่ไม่แตกต่างกัน

ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี ที่สำเร็จการศึกษาสาขาที่แตกต่างกัน (การประถมศึกษา และสาขาอื่น ๆ) มีปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาสาขาต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสาขาการประถมศึกษาและสาขาอื่น ๆ ไม่ใช่ตัวแปรที่มีผลทำให้เป็นปัญหาต่อการวัดและประเมินตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในส่วนของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2540) วิจัยเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิชาเอกต่างกันด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยครูผู้สอนที่จบวิชาเอกภาษาไทยมีปัญหามากกว่าวิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาเอกอื่น ๆ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้นน่าจะเป็นเพราะว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอ นาทวี ทั้งสองกลุ่มไม่ได้รับการพัฒนาตนเองในทางด้านการวัดและประเมินผล ขาดการสนับสนุนในการส่งครูเข้ารับการอบรมเรื่อง การวัดและประเมินผล และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังคงเคยชินกับการประเมินแบบดั้งเดิม คือการวัดและประเมินผลการเรียนปลายปีเท่านั้น

ผลวิจัยนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ ถ้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 มีวิธีการและใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานของตนเอง

ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอ นาทวี ที่มีประสบการณ์สอน (น้อยกว่า 10 ปี 11-20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป) ที่ต่างกันมีปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วินัย ทองรัตน์ (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการพัฒนาบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ของศึกษาธิการอำเภอในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่า ศึกษาธิการอำเภอในภาคใต้ของประเทศไทยที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการพัฒนาบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษียร เพ็ชรพวง (2541) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานอนามัยโรงเรียนของครูอนามัย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานอนามัยโรงเรียนน้อยกับมีประสบการณ์มาก ปัญหาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เดชา พูลวงศ์ (2542) วิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี พบว่า ปัญหาการวิจัยชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์

น้อย กับที่มีประสพการณ์มาก ปัญหาโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันและ การรื้อน ชุมรักษ์ (2542) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพังงา ที่พบว่าข้าราชการครูที่มีประสพการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ในภาพรวม องค์กรประกอบผลงาน ในหน้าที่ที่รับผิดชอบ และ องค์กรประกอบวิทยากรชำนาญการมาแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ทนงศักดิ์ หิมทอง (2540) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการวางแผนในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีประสพการณ์แตกต่างกัน มีปัญหาการวางแผนงานในโรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อัจฉริยา มีรุ่งเรือง (2542) วิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 มีประสพการณ์ดำรงตำแหน่งต่างกันปฏิบัติหน้าที่โดยภาพรวมแตกต่างกันที่ .05 ผู้ที่มีประสพการณ์ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป ปฏิบัติงานมากกว่า ผู้บริหารที่มีประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ นันทวุฒิ คีรีมา (2548) วิจัยเรื่อง ศึกษากระบวนการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่พบว่า ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ที่มีประสพการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันองค์กรประกอบด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ข้าราชการครูที่มีประสพการณ์ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป มีการประเมินผลตามสภาพจริง มากกว่า ข้าราชการครูที่มีประสพการณ์ต่ำกว่า 15 ปี

แสดงให้เห็นว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวีที่มีประสพการณ์การสอนต่างกัน (น้อยกว่า 10 ปี 11-20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป) ไม่ใช่ตัววัดว่ามีปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริงที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะในบริบทของอำเภอนาทวี มีสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ในกลุ่มอำเภอเดียวกัน โดยได้มีโอกาสติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร และประสพการณ์ได้อย่างรวดเร็ว การได้ประสพการณ์พบ ๆ กัน ก็ไม่ทำให้ความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน หรือน่าจะเป็นเพราะว่าปัจจุบันได้มีประสพการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ขาดการนิเทศติดตามกำกับดูแลอย่างจริงจัง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่ได้รับการพัฒนาตนเองเท่าที่ควร

ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวี ที่ทำการสอนชั้นที่สอนประจำต่างกัน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 5, และ 6) มีปัญหาการวัดและประเมินผลตามแนวทาง

การปฏิรูปการศึกษา ในส่วนการประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนคือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านการเรียนรู้ และการปฏิบัติให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับการเรียนรู้ และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปกับกิจกรรมการเรียน โดยประเมินตามความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการ หรือแฟ้มสะสมงาน (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 24) ครูที่ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ จะต้อง มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด ให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เมื่อมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย วิธีการประเมินผลในการตรวจสอบ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ใช้ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง โดยปรับมาเป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังที่ จิราภรณ์ ศิริทวี (2542 :34) ได้ให้ความความว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนโดยรู้จักวิธีการทำโครงการเล็ก ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และผลผลิตที่มีคุณภาพ ระเบียบวิธีดำเนินการเป็นระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จุดประสงค์ หลักการสอนแบบโครงงาน ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกต รู้จักตั้งคำถาม แสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการรู้ และสุวิทย์ มูลคำ (2543 : 23) ได้กล่าวถึง การประเมินตามสภาพจริงที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การประเมินตามสภาพจริงเป็นการวัด และประเมินกระบวนการทำงานในสมองหรือการคิดและจิตใจผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ ถ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอนาทวี และอำเภออื่น ๆ ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อนำไปสู่ครูผู้ปฏิรูปการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอ นาทวีส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในด้านประโยชน์และความสำคัญการวัดและประเมินผลตามสภาพ

จริงอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมาใช้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอนาทวีส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เด่นชัดในส่วนที่สำคัญ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง การให้การสนับสนุนโดยผู้บริหาร การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ/อุปกรณ์ การจัดวางแผนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและการนิเทศการวัดและประเมินผลโดยฝ่ายวิชาการ ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจและให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้กับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อได้มีส่วนร่วมในการประเมินนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ความเห็นชอบสนับสนุนงบประมาณ การติดตามนิเทศน์ และจัดสื่อสารสนเทศในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของครูผู้สอนด้วย

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ควรส่งเสริมจัดอบรม สัมมนาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด เพื่อจะได้นำมาใช้ควบคู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประกอบการประเมินผลปลายปีการศึกษาอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทดลองการใช้เทคนิควิธีการผลการวัดและประเมินผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษากับนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงกับนักเรียนและผู้ปกครอง